

Vauvan kantoliinan talvisuojus

Vauvan kanssa liikuttaessa ei tarvitse rajoittaa pihapiirin ja tieverkoston sanelempiin vaihtoehtoihin talvellakaan. Talvisuojuksen avulla voit kävellä vapaasti maastossa kapeitakin polkuja pitkin ja vaikka hiihtää metsässä vauvan ollessa selkärepuissa lämpimässä suojassa. Myös kevyet lumityöt ym. ulkona puuhastelu onnistuu hyvin. Nuoremman lapsemme kohdalla emme koskaan edes käyttäneet lastenvaunuja niiden silkan epäkäytännöllisyyden vuoksi asuessamme syrjäseudulla ilman autoa. Esimerkiksi paikallisbussiimme olisi ollut lähes mahdotonta ahtaa lastenvaunuja muuten kuin osiin purettuina. Muutenkin olen aina suosinut vauvan kantamista, sillä näin lapsi pääsee osallistumaan aikuisten elämään ja työntekoon luontevalla tavalla. Vanhempikaan ei jää tupaan ja pihaan eristyksiin vaan voi osallistua voimiensa mukaan puutarhatöihin, kerätä marjoja tai yrtejä metsästä vauva mukanaan.

Lämpimänä vuodenaikana vauvan kantoliinailu on ongelmaton.

Talvisaikaan ihan pientä vauvaa voi kuljettaa oman takin alla, mutta jo hiukan isomman kanssa se on vaikeaa. Itse suosin muutenkin vauvan kantamista selkäpuolella, jolloin paino ei rasita selkää niin voimakkaasti. Tasapainoilukin on helppoa toisin kuin jos vauva on mahapuolella. Olen tehnyt lapsilleni kaksi kantoliinan talvisuojusta, 0-1 -vuotiaille ja 1-2 -vuotiaille tarkoitettua. Kantaminen kyllä vähenee radikaalisti lapsen ollessa noin 2-vuotias, mutta toisinaan on ollut tarvetta kantaa isompaakin lasta talvisaikana.

Talvisuojuksen käyttö

Kantaja pukee ylleen normaalit talvivaatteet, vaikka kannattaa ottaa huomioon että kantoliina suojuksineen lämmittää todella paljon selkäpuolta. Vauvalle puetaan normaali talvivaateetus villavaatteineen ja toppahaalareineen, jalkoihin sukat ja paksut villatossut (ja mahdollisesti isommalle kengät) ja käsiin paksut lapaset. Päähän kannattaa laittaa lämmin villamyssy ja haalarin huppu. Tämän jälkeen lapsi nostetaan kantoliinaan selkäpuolelle ja liina sidotaan kiinni normaalisti. Kantoliinan talvisuojus pujotetaan ylle siten, että suojuksen yläreuna tulee lapsen niskan kohdalle. Lapsen jalat ja kädet jäävät pussin sisään lämpimään. Tähän tarvitaan ainakin aluksi toisen ihmisen apua, mutta olen huomannut että tuntemattomatkin auttavat mielellään pussin pujotuksessa, mikäli sattuu olemaan yksin liikkeellä. Vauva suojuksineen on kuin selässä olisi iso lämmin reppu, joka on myös painava silloin kun puhutaan esim. 1,5 – tai 2-vuotiaasta lapsesta. Lapsen kantamiseen ja painoon kuitenkin tottuu asteittain mikäli sitä tekee vauvan syntymästä asti.

Lapsi pysyy lämpimänä koska aikuisen selästä välittyy lämpöä vauvan oman ruumiinlämmön lisäksi ja suojuus toimii eristävänä kerroksena, joka vangitsee lämmön pussin sisälle. Kovalla pakkasella kannattaa huolehtia että vauvan kasvot ovat suojassa. Nukkuessaan vauva nojaa aikuisen selkää vasten, ja kantoliinakin suojaa kasvoja jonkun verran. Itse olen laittanut esim. puuvillaisen vaippaharson pään ylitse, tai ohuen villahuivin kun pakkasta on yli 20 astetta tai on kyse pitemmästä matkasta.

Suojus on monikäyttöinen. Sitä voi käyttää peittona esim. lastenvaunuissa tai sisälläkin viileässä huoneessa. Me käytimme sitä myös pienen Aamu-vauvamme kantokassina kuljettaessamme häntä talvisin saunailtoina ulkosaunaan ja takaisin tupaan.

Talvisuojuksen ompeluohteet

Päällimmäiseksi kankaaksi tarvitaan tiivistä villakangasta ja vuorikankaaksi puuvillakangasta. Mikäli vuorikankaana on myös villakangas, olisi hyvä lisätä ohut puuvillakangaskerros tuulenpitävyyden vuoksi. Kerrosten väliin tulee eristeeksi vanhoista villapaidoista ym. villanpaloista ommeltu kerros. Lisäksi tarvitaan noin 1 m ohutta kanttinauhaa kädenteille sekä n. 220 cm leveää pirta- tai lautanauhaa repun hihnoiksi.

Leikkaa villa- ja puuvillakankaista kaavan muotoiset kappaleet. Kaava on nelikulmion muotoinen kappale, jonka alemmat kulmat on pyöristetty. Pienemmässä koossa leveys on 55 cm ja pituus 80 cm. Isommassa koossa mitat ovat 60 cm ja 100 cm. Ompele vanhoista villapaidoista noin 6 cm kaavaa pienempi kappale. Ompele villapaitakerros kiinni vuorikankaaseen. Seuraavaksi vuorikangas ja päällyskangas ommellaan kiinni toisiinsa. Ompele yläreunan sauma nurjalta puolelta. Ompele kaareva alareunan sauma nurjalta puolelta siten että yläreunaan jää molemmille sivuille n. 57 cm aukko kädentietä varten. Ompele laskostus: mittaa molemmilta sivuilta yläreunasta 10 cm, jonka jälkeen tulee 4 cm laskoksia 3 kpl viereen. Laskostamisen jälkeen kädentien pituus on n. 33 cm. Ompele laskokset noin 4 cm matkalta kaikkien kangaskerrosten läpi.

Ompele suora ommel 6 cm päästä reunoista yläreunaan ja alareunaan nauhakujaksi. Kädentien reunat huolitellaan vinonauhalla tai muulla nauhalla. Ompele vinonauhat ensin nauhakujien reunojen ympärille. Seuraavaksi ompele vinonauha myös laskosten reunojen päälle. Pujota leveä nauha esim. pirtanauha nauhakujaan ja kiristä sopivan pituiseksi sovittamalla vauvan ja kaikkien vaatteiden kanssa. Suojuksen tulisi istua tiukasti sivuilta, ettei kylmää ilmaa pääse suojuksen sisään. Lopuksi voit vielä tikata suojuksen kaikki kerrokset yhteen sieltä täältä, esim. 3 tikkiä 10 neliösenttimetrille. Pienemmässä suojuksessa tikkausta ei välttämättä tarvita. Ompelu tapahtuu parhaiten käsin, sillä paksut kangaskerrokset ovat ompelukoneelle vaikeita.

Maria Dorff

